

Briuselis, 2017 10 04
COM(2017) 569 final

2017/0251 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA

kuria dėl tam tikrų pridėtinės vertės mokesčio sistemos taisyklių suderinimo ir supaprastinimo iš dalies keičiama Direktyva 2006/112/EB ir nustatoma valstybių narių tarpusavio prekybos apmokestinimo galutinė sistema

{SWD(2017) 325 final}

{SWD(2017) 326 final}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

Netiesioginiai vartojimo mokesčiai tarptautiniu lygmeniu reglamentuojami vadovaujantis pagrindiniu apmokestinimo paskirties šalyje principu. Kitaip tariant, mokesčiais apmokestinama toje šalyje, kurioje naudojamos prekės ar paslaugomis.

Pridėtinės vertės mokestis (PVM) yra seniausiai Europoje galiojantis vartojimo mokestis. 1967 m. buvo įsipareigota sukurti galutinę PVM sistemą, kuri Europos bendrijoje veiktų taip pat, kaip ir bet kurioje atskiroje šalyje¹. Dėl būtinybės iki 1992 m. pabaigos tarp valstybių narių panaikinti fiskalines sienas atsirado poreikis persvarstyti prekybos prekių apmokestinimo būdą Europos bendrijoje. Buvo siekiama prekes apmokestinti kilmės šalyje, t. y., kad šalies vidaus prekybai galiojančios sąlygos galėtų ir Bendrijos vidaus prekybai, nes tai geriausiai įkūnija tikros vidaus rinkos idėją.

Tačiau dar nebuvo politinių ir techninių sąlygų tokiai sistemai įgyvendinti, todėl buvo priimtos pereinamojo laikotarpio PVM procedūros². Kiek tai susiję su įmonių (angl. *Business-to-Business*, B2B) sandoriais dėl prekių, remiantis tomis nuostatomis tarpvalstybinis prekių judėjimas buvo suskaidytas į du atskirus sandorius: neapmokestinamą tiekimą prekių išvežimo valstybėje narėje ir paskirties valstybėje narėje apmokestinamą įsigijimą Bendrijos viduje. Šios taisyklės buvo priimtos taikyti laikinai ir turi trūkumų – leidimas prekes įsigyti be PVM didina sukčiavimo riziką, be to, pati sistema yra sudėtinga, o tai nėra palanku tarpvalstybinei prekybai. Kaip bebūtų, šios pereinamojo laikotarpio procedūros tebegalioja ir praėjus daugiau kaip 20 metų nuo jų priėmimo.

Po plataus masto viešų debatų, 2011 m. gruodžio 6 d. inicijuotų kartu su konsultacijomis dėl *Žaliosios knygos dėl PVM ateities*³, Komisija priėmė komunikatą *Dėl PVM ateities. Paprastesnės, patikimesnės bei veiksmingesnės PVM sistemos kūrimas ir pritaikymas prie bendrosios rinkos*⁴. Tų konsultacijų rezultatai patvirtino, kad daugelis įmonių mano, jog dėl PVM sistemos sudėtingumo, papildomų reikalavimų laikymosi išlaidų ir teisinio netikrumo joms neretai užkertamas kelias dalyvauti tarpvalstybinėje veikloje ir trukdoma naudotis bendrosios rinkos teikiamais privalumais. Be to, konsultacijos suteikė galimybę išnagrinėti, ar tebėra aktualus 1967 m. priimtas įsipareigojimas.

Iš diskusijų su valstybėmis narėmis paaiškėjo, kad politiškai vis dar neįmanoma pasiekti tikslo apmokestinti prekes kilmės valstybėje narėje – 2012 m. gegužės mėnesį tai patvirtino Taryba⁵. Europos Parlamentas⁶ bei Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas⁷ taip

¹ 1967 m. balandžio 11 d. Pirmoji Tarybos direktyva 67/227/EEB dėl valstybių narių teisės aktų, reglamentuojančių apyvartos mokesčius, suderinimo; 1967 m. balandžio 11 d. Antroji Tarybos direktyva 67/228/EEB dėl valstybių narių teisės aktų, susijusių su apyvartos mokesčiais ir pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos taikymo struktūra bei procedūromis, derinimo.

² 1991 m. gruodžio 1 d. Tarybos direktyva 91/680/EEB, papildanti bendrą pridėtinės vertės mokesčio sistemą ir iš dalies keičianti Direktyvą 77/388/EEB, siekiant panaikinti fiskalines sienas (OL L 376, 1991 12 31, p. 1).

³ COM(2010) 695, Komisijos tarnybų darbinis dokumentas SEC(2010) 1455, 2010 m. gruodžio 1 d.

⁴ COM(2011) 851, 2011 m. gruodžio 6 d.

⁵ Tarybos išvados dėl PVM ateities – 2012 m. gegužės 15 d. 3167-asis Ekonomikos ir finansų reikalų tarybos posėdis Briuselyje (visų pirma žr. B 4 punktą),
http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/130257.pdf.

pat pripažino, kad atsidurta aklavietėje, ir kaip vienam iš realistiškų sprendimų pritarė naujai PVM sistemai, grindžiamai apmokestinimo paskirties šalyje principu.

Priėmusi pirmiau minėtą komunikatą, Komisija pradėjo plataus masto skaidrų dialogą su valstybėmis narėmis ir suinteresuotosiomis šalimis, siekdama visapusiškai išnagrinėti įvairius galimus apmokestinimo paskirties šalyje principo įgyvendinimo būdus. Pagrindinė mintis šiuo atveju buvo ta, kad užsiimti verslu Europos Sąjungoje (toliau – Sąjungoje arba ES) turėtų būti taip pat paprasta ir saugu, kaip vykdyti veiklą tik šalies viduje. Dialogas visų pirma vyko grupėje dėl PVM ateities⁸ ir PVM ekspertų grupėje⁹.

Atsižvelgdama į šio darbo rezultatus, 2016 m. balandžio 7 d. Komisija priėmė *PVM veiksmų planą „Bendros ES PVM erdvės kūrimas. Laikas spręsti“*¹⁰ (toliau – PVM veiksmų planas). Jame Komisija, *inter alia*, paskelbė ketinimą remiantis apmokestinimo prekių paskirties valstybėje narėje principu priimti galutinę PVM sistemą, skirtą Sąjungos valstybių narių tarpusavio prekybai, ir kartu sukurti patikimą bendrą Europos PVM erdvę. Pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto sukurti tokią paprastesnę ir nuo sukčiavimo apsaugotą galutinę PVM sistemą, skirtą Sąjungos vidaus prekybai, buvo įtrauktas į 2017 m. Komisijos darbo programą¹¹.

2016 m. gegužės 25 d. išvadose¹² Taryba atsižvelgė į Komisijos PVM veiksmų plane išdėstytas pastabas dėl tolesnių galutinės PVM sistemos kūrimo veiksmų ir jos ketinimą per pirmąjį etapą 2017 m. pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl įmonių tarpvalstybinei prekybai skirtos galutinės PVM sistemos. Be to, Taryba pakartojo savo požiūrį, jog principas, kad „apmokestinama prekių tiekimo ar paslaugų teikimo kilmės valstybėje narėje“ turėtų būti pakeistas „apmokestinimo paskirties valstybėje narėje“ principu. Europos Parlamentas taip pat palankiai įvertino Komisijos ketinimą iki 2017 m. pateikti pasiūlymą dėl galutinės PVM sistemos, kuri būtų paprasta, teisinga, patikima, veiksminga ir labiau apsaugota nuo sukčiavimo¹³.

⁶ 2011 m. spalio 13 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl PVM ateities (TA(2011)0436), <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&language=LT&reference=P7-TA-2011-0436>.

⁷ 2011 m. liepos 14 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonė dėl „Žaliosios knygos dėl PVM ateities: paprastesnės, stabilesnės ir veiksmingesnės PVM sistemos kūrimo“, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/LT/TXT/?uri=celex:52011AE1168>.

⁸ Grupėje dėl PVM ateities suteikiama galimybė su valstybių narių mokesčių administratorių PVM srities atstovais diskutuoti dėl Komisijos iniciatyvų, susijusių su pasirengimu teisėkūros procesui, taip pat keistis nuomonėmis dėl būsimų PVM srities teisės aktų rengimo.

⁹ PVM ekspertų grupę sudaro 40 narių: fiziniai asmenys, turintys reikalingos praktinės patirties PVM srityje, ir organizacijos, visų pirma atstovaujančios įmonėms, mokesčių ekspertams ir mokslo darbuotojams.

¹⁰ COM(2016) 148 *final*.

¹¹ 2017 m. Komisijos darbo programa „Sauganti, galių teikianti ir ginanti Europa“, COM(2016) 710 *final*. <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/LT/TXT/?qid=1487237841093&uri=CELEX:52016DC0710>

¹² Žr. <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/05/25-conclusions-vat-action-plan/>.

¹³ 2016 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento rezoliucija „Galutinės PVM sistemos kūrimas ir kova su sukčiavimu PVM“ (2016/2033(INI)) <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&language=LT&reference=P8-TA-2016-0453>.

2016 m. lapkričio 8 d. išvadose¹⁴ Taryba nurodė, kad, Komisijai tęsiant darbą, susijusį su Sąjungos vidaus prekybai skirta galutine PVM sistema, reikėtų patobulinti esamą PVM sistemą. Taigi, Taryba paprašė atlikti pakeitimų keturiose srityse:

- PVM mokėtojo kodas: Taryba paprašė Komisijos pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo būtų siekiama, kad galiojantis prekes įsigyjančio apmokestinamojo asmens arba neapmokestinamojo juridinio asmens PVM mokėtojo kodas, kurį suteikė kita valstybė narė nei ta, kurioje pradėtas prekių siuntimas ar gabenimas, turėtų būti papildoma esminė sąlyga siekiant netaikyti PVM Bendrijos viduje tiekiamoms prekėms.
- Grandininiai sandoriai: Taryba paprašė Komisijos pasiūlyti vienodus kriterijus ir tinkamus teisės aktų patobulinimus, kuriais būtų padidintas teisinis tikrumas ir suderintas PVM taisyklių taikymas nustatant grandininių sandorių, įskaitant trikampės prekybos sandorius, apmokestinimą PVM.
- Atsargų atšaukimas: Taryba paprašė Komisijos pasiūlyti, kaip pakeisti galiojančias PVM taisykles, kad būtų galima supaprastinti ir vienodžiau taikyti atsargų atšaukimo procedūras, taikomas vykdant tarpvalstybinę prekybą. Šiuo tikslu atsargų atšaukimas reiškia padėtį, kai pardavėjas perkelia atsargas į sandėlį, kuris priklauso žinomam prekes įsigyjančiam asmeniui kitoje valstybėje narėje, kurioje atšaukus tas prekes iš sandėlio tas prekes įsigyjantis asmuo tampa jų savininku.
- Tiekimo Bendrijos viduje įrodymas: Taryba paprašė Komisijos išnagrinėti galimybes, susijusias su bendra rekomenduojamų kriterijų sistema, kuri būtų taikoma patvirtinamiesiems dokumentams, būtiniams norint prašyti netaikyti mokesčių Bendrijos viduje tiekiamoms prekėms.

Atsiliepiant į Tarybos prašymą, teikiami su trim pirma minėtomis sritimis susiję pasiūlymai iš dalies pakeisti PVM direktyvą¹⁵. Siekiant įgyvendinti pakeitimus ketvirtojoje srityje, būtina pakeisti PVM įgyvendinimo reglamentą¹⁶, todėl reikia pateikti atskirą pasiūlymą.

Be to, šiame pasiūlyme nurodyti pagrindiniai įmonių Sąjungos vidaus prekybai skirtos galutinės sistemos principai. 2018 m. pateksimame pasiūlyme bus plačiau išdėstytos išsamios techninės nuostatos, susijusios su faktiniu tų pagrindinių principų įgyvendinimu. Todėl PVM veiksmų plane¹⁷ minėtas pirmasis galutinės PVM sistemos teisėkūros etapas apims dvi dalis:

¹⁴ 2016 m. lapkričio 8 d. Tarybos išvados dėl galiojančių ES PVM taisyklių dėl tarpvalstybinių sandorių tobulinimo (2016 m. lapkričio 8 d., Nr. 14257/16 FISC, 190 ECOFIN 1023) <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14257-2016-INIT/lt/pdf>.

¹⁵ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006 12 11, p. 1).

¹⁶ 2011 m. kovo 15 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 282/2011, kuriuo nustatomos Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos įgyvendinimo priemonės (nauja redakcija) (OL L 77, 2011 3 23, p. 1).

¹⁷ PVM veiksmų plane numatyta, kad galutinė PVM sistema bus diegiama dviem teisėkūros etapais. Daugiau informacijos apie šių teisėkūros etapų turinį galima rasti PVM veiksmų plano 4 punkto dviejose paskutinėse pastraipose.

pirmoji – šis pasiūlymas, kuriame apibūdinti pirmiau minėti pagrindiniai principai; antroji dalis bus įgyvendinama 2018 m.¹⁸.

- **Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis**

Vienas svarbiausių PVM veikslių plano tikslų – įdiegti prekių tiekimui Sąjungos viduje skirtą galutinę sistemą. Šis pasiūlymas – tai žingsnis į priekį, siekiant nuo 1993 m. sausio 1 d. taikomas pereinamojo laikotarpio procedūras pakeisti įmonių Sąjungos vidaus prekybai skirta galutine PVM sistema, pagal kurią vidaus ir tarpvalstybiniais prekių sandoriams būtų taikomos vienodos taisyklės¹⁹. Be to, tokia galutinė PVM sistema padės sukurti patikimą bendrą Europos PVM erdvę, kuri bus pajėgi palaikyti tvirtesnę ir sąžiningesnę bendrąją rinką, padedančią skatinti darbo vietų kūrimą, ekonomikos augimą, investicijas ir konkurencingumą.

- **Suderinamumas su kitomis Sąjungos politikos sritimis**

Sukurti paprastą, modernią ir sukčiavimui atsparią PVM sistemą – vienas iš Komisijos nustatytų 2017 m. fiskalinių prioritetų²⁰.

Be to, kova su sukčiavimu PVM, kai taikomas dingusio prekiautojo mechanizmas, yra viena iš Europos Sąjungos kovos su nusikalstamumu prioritetinių sričių įgyvendinant Europolo 2014–2017 m. ES politikos ciklą²¹.

Administracinės naštos mažinimas, ypač MVI, – dar vienas svarbus uždavinys, akcentuotas ES augimo strategijoje²².

Siūloma iniciatyva ir jos tikslai atitinka ES MVI politiką, nustatytą Smulkiojo verslo akte²³, visų pirma jo VII principą padėti MVI labiau naudotis bendrosios rinkos teikiamomis galimybėmis.

Iniciatyva atitinka Bendrosios rinkos strategiją²⁴ ir Reglamentavimo kokybės ir rezultatų programos (REFIT) tikslus.

¹⁸ Išsamų tolesnių galutinės PVM sistemos diegimo etapų ir jų dalių aprašymą galima rasti Komisijos komunikate Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui dėl tolesnių PVM veikslių plano veikslių „Bendros ES PVM erdvės kūrimas. Laikas veikti“ (COM(2017) [...]).

¹⁹ Nors kuriant galutinę PVM sistemą tam tikrų muitinės procedūrų (pvz., 42 muitinės procedūros) vertinimas šiuo metu nėra prioritetinė užduotis, ateityje toks poreikis gali kilti siekiant užtikrinti, kad šis principas būtų nuosekliai taikomas derinant importo ir eksporto schemas.

²⁰ 2017 m. metinė augimo apžvalga; žr. https://ec.europa.eu/info/publications/2017-european-semester-annual-growth-survey_lt.

²¹ [EMPACT prioritetai](#)

²² 2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija, žr.

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:2020:FIN:LT:PDF>.

²³ Komisijos komunikatas Tarybai, Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Visų pirma galvokime apie mažuosius“ – Europos iniciatyva „Small Business Act“ (COM (2008) 394galutinis).

²⁴ Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Bendrosios rinkos tobulinimas: daugiau galimybių piliečiams ir įmonėms“ (COM(2015) 550 final).

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

- **Teisinis pagrindas**

Šia direktyva iš dalies keičiama PVM direktyva, remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 113 straipsniu. Šiame straipsnyje nustatyta, kad Taryba, spręsdama pagal specialią teisėkūros procedūrą ir pasikonsultavusi su Europos Parlamentu bei Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu, vieningai priima nuostatas dėl valstybių narių netiesioginio apmokestinimo srities taisyklių suderinimo.

- **Subsidiarumo principas (neišimtinės kompetencijos atveju)**

Pagal subsidiarumo principą, nustatytą Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnio 3 dalyje, veiksmų Sąjungos lygiu galima imtis tik tuomet, kai numatytų tikslų valstybės narės vienos negali deramai pasiekti ir dėl siūlomų veiksmų masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti ES lygiu.

Sąjungos valstybių narių tarpusavio prekybos taisyklių pavienės valstybės narės negali nustatyti dėl pastarųjų pobūdžio, nes tokios taisyklės neišvengiamai susijusios daugiau nei su viena valstybe nare. Be to, PVM yra Sąjungos lygiu suderintas mokestis, todėl dėl iniciatyvos įdiegti tarpvalstybiniam prekių tiekimui skirtą galutinę PVM sistemą turi būti teikiamas Komisijos pasiūlymas iš dalies pakeisti PVM direktyvą.

Nustatyti šiame pasiūlyme išdėstytas nuostatas dėl dabartinės PVM sistemos taisyklių suderinimo ir supaprastinimo vieningai pareikalavo valstybės narės – tai liudija, kad veiksmas Sąjungos lygiu tikriausiai būtų veiksmingesnis, nes paaiškėjo, jog nacionalinio lygmens veiksmai nebuvo pakankamai rezultatyvūs.

- **Proporcingumo principas**

Pasiūlymas nustatyti įmonių Sąjungos vidaus prekybai skirtą galutinę sistemą atitinka proporcingumo principą, t. y. juo neviršijama tai, kas būtina Sutartyse nustatytiems tikslams, visų pirma tikslui užtikrinti sklandų bendrosios rinkos veikimą, pasiekti. Kaip ir dėl atitikties subsidiarumo principui, pasakytina, kad valstybės narės negali išspręsti tokių problemų, kaip sukčiavimas ar sudėtingumas, be pasiūlymo iš dalies pakeisti PVM direktyvą.

Siūlomi dabartinės sistemos patobulinimai yra tiksliniai ir susiję tik su tam tikromis PVM taisyklėmis, kurias pasirodė esant sudėtinga taikyti sistemingai ir vienodai ir dėl kurių kilo sunkumų apmokestinamiesiems asmenims.

- **Priemonės pasirinkimas**

Siūloma direktyva, kuria iš dalies keičiama PVM direktyva.

3. *EX POST* VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

- **Galiojančių teisės aktų *ex post* vertinimas / tinkamumo patikrinimas**

2011 m. išorės konsultantas atliko retrospektyvinį Sąjungos PVM sistemos elementų vertinimą, o remiantis jo išvadamis buvo analizuojama dabartinė PVM sistema²⁵.

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Vykdydama konsultacijas dėl žaliosios knygos, 2011 m. gegužės 6 d. Europos Komisija surengė konferenciją Milane. Šioje konferencijoje dalyvavo politikos formuotojai, ekspertai, verslininkai, kitų suinteresuotųjų šalių ir plačiosios visuomenės atstovai iš visos Europos ir iš kitur²⁶. Viešos konsultacijos dėl žaliosios knygos, per kurias gauta apie 1 700 atsiliepimų, padėjo Komisijai aiškiai suprasti problemas ir nustatyti galimus sprendimus.

Paskelbusi žaliają knygą, Komisija įsteigė dvi darbo grupes techninio lygmens diskusijoms: Grupę dėl PVM ateities ir PVM ekspertų grupę. Iš viso įvyko dvylika Grupės dėl PVM ateities ir keturiolika PVM ekspertų grupės posėdžių, per kuriuos aptarti įvairūs klausimai, susiję su įmonių Sąjungos vidaus prekybai skirta galutine PVM sistema, taip pat su dabartinės sistemos patobulinimais. Tam tikriems specifiniams klausimams aparti iš Grupės dėl PVM ateities ir iš PVM ekspertų grupės narių buvo sudaryti mišrūs pogrupiai. Be to, 2015 m. Vienoje suorganizuotas „Fiscalis“²⁷ seminaras, kuriame dalyvavo abiejų pirmiau minėtų grupių nariai. Kitas mišrus pogrupis įsteigtas prie ES PVM forumo²⁸ – diskusijų platformos, kurioje įmonės ir PVM institucijos aptaria, kaip būtų galima praktiškai pagerinti PVM teisės aktų įgyvendinimą.

Galiausiai, nuo 2016 m. gruodžio 20 d. iki 2017 m. kovo 20 d. vyko viešos konsultacijos dėl Sąjungos vidaus prekybai skirtos galutinės sistemos, per kurias gautas 121 atsiliepimas²⁹. Buvo siekiama sužinoti visų suinteresuotųjų šalių nuomonę apie esamų pereinamojo laikotarpio PVM procedūrų veikimą, galimus jų patobulinimus trumpuoju laikotarpiu, atsižvelgiant į Tarybos prašymą, taip pat apie galutinės PVM sistemos, grindžiamos apmokestinimo paskirties šalyje principu, įdiegimą.

- **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Siekiant nustatyti galutinės PVM sistemos galimybes, spręstinos problemos ir pateikti galimi jų sprendimai buvo išsamiai išnagrinėti per šiuos tyrimus:

²⁵ *Institute for Fiscal Studies* (projekto vadovas), 2011 m., *A retrospective evaluation of elements of the EU VAT system* („ES PVM sistemos elementų retrospektyvinis vertinimas“), http://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/common/publications/studies/report_evaluation_vat.pdf.

²⁶ Daugiau informacijos galima rasti https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/action-plan-vat/communication-future-vat/green-paper_en.

²⁷ 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1286/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. Europos Sąjungos mokesčių sistemų veikimo gerinimo veiksmų programa („Fiscalis 2020“).

²⁸ 2012 m. liepos 3 d. Komisijos sprendimas sukurti ES PVM forumą, 2012/C198/05 (OL C 198/4, 2012 7 6).

²⁹ Šių viešų konsultacijų rezultatų santrauką galima rasti https://ec.europa.eu/taxation_customs/consultations-get-involved/tax-consultations_en.

- „Study on applying the current principle for the place of supply of B2B services to B2B supplies of goods“³⁰ („Įmonių paslaugų teikimo vietai galiojančio principo taikymo įmonių prekių tiekimui tyrimas“);
- „Economic study on charging VAT on intra-EU supplies of goods and services“³¹ („ES viduje tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų apmokestinimo PVM ekonominis tyrimas“);
- „Implementing the ‘destination principle’ to intra-EU B2B supplies of goods“³² („Apmokestinimo paskirties šalies principo įgyvendinimas įmonėms tiekiant prekes ES viduje“);
- „Study and Reports on the VAT Gap in the EU-28 Member States“³³ („ES 28 valstybių narių PVM nepriemokos tyrimas ir ataskaitos“).

- **Poveikio vertinimas**

Remiamasi atliktu atskiru šio pasiūlymo poveikio vertinimu. Įgyvendinus tame vertinime pasirinktą tinkamiausią galimybę, tarpvalstybinis sukčiavimas PVM sumažėtų 41 mlrd. EUR, o įmonėms tenkančios reikalavimų laikymosi išlaidos – 1 mlrd. EUR.

Pasiūlymo poveikio vertinimą 2017 m. liepos 14 d. apsvaustė Reglamentavimo patikros valdyba. Valdyba pareiškė teigiamą nuomonę apie pasiūlymą ir pateikė tam tikrų rekomendacijų, visų pirma dėl šių įvertintų aspektų: pasiūlymo sąsajos su kitais PVM veiksmų plano elementais, poreikio taikyti etapais grindžiamą metodą ir patvirtinto apmokestinamojo asmens sąvokos. Valdybos nuomonė ir rekomendacijos minimos prie šio pasiūlymo pridedamo Komisijos tarnybų darbinio dokumento „Poveikio vertinimas“ 1 priede.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas neturės neigiamo poveikio ES biudžetui.

5. KITI ELEMENTAI

- **Išsamus konkrečių pasiūlymo nuostatų paaiškinimas**

Patvirtintas apmokestinamasis asmuo: 13a straipsnis (naujas)

Šia nuostata įvedama patvirtinto apmokestinamojo asmens sąvoka.

Paprastai apmokestinamieji asmenys PVM mokėtojais įregistruojami suteikiant PVM mokėtojo kodą. Dabar suteikiant šį kodą patikimi ir ne tokie patikimi apmokestinamieji asmenys nėra išskiriami. PVM taisyklės dėl PVM mokėtojo registracijos vienodai taikomos abiem atvejais.

³⁰ „PwC“, 2012 m.; žr.

http://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/common/publications/studies/place_supply_b2b.zip.

³¹ CPB (projekto vadovas), 2013 m.; žr. <https://circabc.europa.eu/sd/a/60e05641-2653-4ac3-aca2-3060896aa6e3/33-ANN%20-%20Final%20report%20-%20Study%20on%20charging%20VAT%20on%20intra-EU%20supplies%20of%20goods%20and%20services%5B1%5D.pdf>.

³² EY, 2015 m.; žr.

https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/docs/body/ey_study_destination_principle.pdf

³³ CASE, 2016 m.; žr. https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/2016-09_vat-gap-report_final.pdf.

Remiantis patvirtinto apmokestinamojo asmens sąvoka būtų galima patvirtinti, kad tam tikra įmonė bendrąja prasme gali būti laikoma patikima mokesčių mokėtoja. Ši sąvoka svarbi todėl, kad tam tikros supaprastinimo taisyklės, kurias taikant gali būti sukčiaujama, būtų taikomos tik tada, kai susijusiame sandoryje dalyvauja patvirtintas apmokestinamasis asmuo.

Be to, patvirtinto apmokestinamojo asmens sąvoka bus vienas pagrindinių įmonių Sąjungos vidaus prekybai skirtos galutinės PVM sistemos pirmojo etapo elementų. Įgyvendinus tą galutinę sistemą, dabartinės pereinamojo laikotarpio procedūros, pagal kurias prekių tiekimas prekių išvežimo valstybėje narėje yra neapmokestinamas, o įsigijimas Bendrijos viduje apmokestinamas toje paskirties valstybėje narėje, kurioje prekes įsigijusiam asmeniui tenka prievolė mokėti PVM, bus pakeistos sistema, grindžiama vienu apmokestinamu prekių, PVM mokėjimo tikslais esančių paskirties valstybėje narėje, tiekimu (t. y. prekių tiekimu Sąjungoje). Remiantis patvirtinto apmokestinamojo asmens sąvoka bus galima laipsniškai diegti galutinę PVM sistemą, nes pirmuoju tos sistemos įgyvendinimo etapu tuo atveju, kai Sąjungos vidaus tiekimo procese prekes įsigyjantis asmuo yra patvirtintas apmokestinamasis asmuo³⁴, bus taikomas atvirkštinis apmokestinimas (t. y. atsakomybė mokėti PVM teks prekes įsigyjančiam asmeniui, o ne tiekėjui, todėl praktiškai susiklostys tokia pati padėtis, kokia šiandien egzistuoja pagal pereinamojo laikotarpio procedūras). Ši sistema grindžiama tuo, kad neapmokestinant PVM Sąjungos vidaus tiekimo patvirtintam apmokestinamajam asmeniui, nebūtų sukčiaujama, kadangi patvirtintas apmokestinamasis asmuo iš esmės yra patikimas mokesčių mokėtojas.

Nuostatoje išdėstyti bendrieji kriterijai, kuriais remdamosi valstybės narės galės tvirtinti apmokestinamuosius asmenis. Priėmus šį pasiūlymą, remiantis PVM direktyvos 397 straipsniu reikės priimti Tarybos įgyvendinimo sprendimą, kad būtų galima praktiškai pasirengti taikyti patvirtinto apmokestinamojo asmens statusą ir užtikrinti, kad patvirtinto apmokestinamojo asmens statuso suteikimo ir panaikinimo procedūra visoje Sąjungoje būtų pakankamai suderinta ir standartizuota, ir būtų užtikrinamas vienodas jos taikymas. Be to, reikės pateikti pasiūlymą iš dalies pakeisti Administracinio bendradarbiavimo reglamentą³⁵, siekiant, kad apmokestinamųjų asmenų įgytas patvirtinto apmokestinamojo asmens statusas būtų įtraukiamas į PVM informacijos ir mainų sistemą (VIES) ir mokesčių administracijos bei įmonės galėtų internetu pasitikrinti, ar konkreči įmonė turi patvirtinto apmokestinamojo asmens statusą.

Kadangi patvirtinto apmokestinamojo asmens statuso tvirtinimas susijęs su PVM atskaitomybės ir mokėjimo prievolėmis, neapmokestinamieji asmenys šio statuso įgyti negalės. Dėl tos pačios priežasties pasiūlyme nenumatyta galimybės patvirtintą apmokestinamojo asmens statusą suteikti ūkininkams, kuriems taikomas vienodas tarifas, nuo PVM atleistoms MVI, kitiems nuo PVM atleistiems apmokestinamiesiems asmenims, neturintiems teisės atskaityti PVM, taip pat retkarčiais PVM turintiems mokėti apmokestinamiesiems asmenims. Tačiau bet kuri atleidimo nuo PVM schemos netaikanti MVI galės kreiptis dėl patvirtinto apmokestinamojo asmens statuso įgijimo tokiomis pačiomis

³⁴ Kaip paskelbta PVM veiksmų plane, įgyvendinant būsimą antrąją galutinės PVM sistemos teisėkūros etapą būtų apmokestintas visas tarpvalstybinis prekių tiekimas ir paslaugų teikimas (todėl prievolė mokėti PVM už visas kitose valstybėse narėse įsigytas prekes ir paslaugas tektų prekių tiekėjui ir paslaugų teikėjui, o ne prekes įsigyjančiam asmeniui), kad visoms bendrojoje rinkoje tiekiamoms prekėms ir teikiamoms paslaugoms, tiek šalies viduje, tiek tarpvalstybiniu mastu, būtų taikomos vienodos taisyklės.

³⁵ 2010 m. spalio 7 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 904/2010 dėl administracinio bendradarbiavimo ir kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčio srityje (nauja redakcija) (OL L 268, 2010 10 12, p. 1).

sąlygomis, kaip bet kuris kitas apmokestinamasis asmuo. Todėl ši koncepcija dera su Smulkiojo verslo akte³⁶ nustatyta ES MVI politika.

Patvirtinto apmokestinamojo asmens statuso suteikimo kriterijai iš dalies panašūs į Sąjungos muitinės kodekse (39 straipsnyje) apibrėžtus kriterijus, kurie taikomi įgaliotojo ekonominės veiklos vykdytojo statusui suteikti. Panašius kriterijus, grindžiamus įgaliotojo ekonominės veiklos vykdytojo statuso suteikimo kriterijais, taip pat galima rasti neseniai pateiktame pasiūlyme dėl e. prekybai taikomo PVM³⁷.

Atsargų atšaukimas: 17a straipsnis (naujas), 243 straipsnio 3 dalis ir 262 straipsnis (iš dalies pakeisti)

Atsargų atšaukimas yra sistema, pagal kurią tiekėjas perduoda prekes žinomam prekes įsigyjančiam asmeniui neperduodamas prekių nuosavybės. Prekes įsigyjantis asmuo turi teisę savo nuožiūra pasiimti prekes iš tiekėjo atsargų – tuo momentu įvyksta prekių tiekimas. Prekes tiekiant šalies viduje dėl šios sistemos nekyla jokių ypatingų problemų, tačiau jų atsiranda, kai tiekėjas ir prekes įsigyjantis asmuo yra skirtingose valstybėse narėse.

Remiantis galiojančiomis PVM taisyklėmis, laikoma, kad įmonė, savo prekes perkelianti į kitą valstybę narę, kad sukurtų atsargas prekes įsigyjančiam asmeniui, prekių išvežimo valstybėje narėje atliko PVM neapmokestintą prekių tiekimą. Prekių atvežimas reiškia įsigijimą Bendrijos viduje, kurį atliko įmonė, perkėlus prekes, kurios yra apmokestinamos PVM toje kitoje valstybėje narėje. Paprastai įmonė, kuri perkėlė prekes, privalo būti įregistruota PVM mokėtoja valstybėje narėje, į kurią atvežamos prekės, kad savo PVM deklaracijoje galėtų deklaruoti įsigijimą Bendrijos viduje. Kai prekės paimamos iš atsargų ir pristatomos prekes įsigyjančiam asmeniui, įvykdomas antras tiekimas, kurio vieta yra valstybė narė, kurioje yra atsargos.

Siekdamos išspręsti problemas, kurių dėl šios sistemos gali kilti praktikoje, vienos valstybės narės tokiems sandoriams taiko supaprastinimo priemones, kitos – ne. Dėl šių skirtumų pažeidžiamas vienodo PVM taisyklių taikymo bendrojoje rinkoje principas.

Siūlomas sprendimas grindžiamas tuo, kad tuo atveju, jei sandorį vykdo du patvirtinti apmokestinamieji asmenys, būtų laikoma, kad įgyvendinant atsargų atšaukimo procedūras prekių išvežimo valstybėje narėje atliekamas vienas tiekimas, o atsargų buvimo valstybėje narėje – įsigijimas Bendrijos viduje. Tuomet tiekėjui nereikėtų registruotis PVM mokėtoju kiekvienoje valstybėje narėje, kuriose jis pateikė prekių pagal atsargų atšaukimo procedūras. Tačiau siekiant užtikrinti, kad mokesčių administracijos galėtų tinkamai vykdyti tolesnę prekių kontrolę, tiekėjas ir prekes įsigyjantis asmuo privalės pildyti iš atsargų atšauktų prekių, kurioms taikomos tos taisyklės, registrą. Be to, tiekėjo sumuojamoje ataskaitoje turi būti nurodyta prekes įsigyjančio asmens, kuriam pagal atsargų atšaukimo procedūras išsiųstos prekės bus pateiktos vėliau, tapatybė.

³⁶ Žr. 23 išnašą.

³⁷ Tarybos direktyvos, kuria dėl tam tikrų pridėtinės vertės mokesčio prievolių, taikomų paslaugų teikimui ir nuotolinei prekybai prekėmis, iš dalies keičiamos Direktyva 2006/112/EB ir Direktyva 2009/132/EB, pasiūlymas (2016 12 1 COM(2016) 757 *final*; žr. siūlomo Direktyvos 2006/112 EB 369m straipsnio 1 dalies c punktą).

PVM mokėtojo kodas ir tam tikrų sandorių Bendrijos viduje neapmokestinimas PVM: 138 straipsnio 1 dalis (iš dalies pakeista)

PVM direktyvos 138 straipsnio 1 dalyje nustatytas prekių tiekimo Bendrijos viduje neapmokestinimas PVM yra vienas svarbiausių dabartinių pereinamojo laikotarpio procedūrų elementų. Šis neapmokestinimas PVM kartu yra viena iš karuselinio sukčiavimo priežasčių. Tą problemą ketinama išspręsti sukūrus Sąjungos vidaus prekybai skirtą galutinę PVM sistemą, o kol kas valstybės narės paprašė rasti tarpinių sprendimų. Visų pirma jos paprašė į PVM direktyvą įtraukti reikalavimą, kad galiojantis prekes įsigyjančio asmens PVM mokėtojo kodas, kurį suteikė kita valstybė narė nei ta, kurioje pradėtas prekių gabenimas, būtų papildoma esminė sąlyga siekiant tiekėjui netaikyti PVM. Toks reikalavimas siekia plačiau nei dabartinė sistema, pagal kurią, remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo aiškinimu³⁸, prekes įsigyjančio asmens PVM mokėtojo kodas tėra formali sąlyga pasinaudoti teise tiekimo Bendrijos viduje neapmokestinti PVM. Dėl to šiuo metu pasitaiko atvejų, kad, jei šios sąlygos nesilaikoma, valstybės narės tegali skirti baudas arba administracines sankcijas, tačiau negali atsisakyti taikyti paties neapmokestinimo.

Be to, dabartinės pereinamojo laikotarpio procedūros grindžiamos tiekėjo prievole teikti sumuojamąją ataskaitą (VIES sąrašą, kuriame nurodytas prekes įsigyjančio asmens PVM mokėtojo kodas). Vėlgi, tai yra formali, tačiau ne esminė sąlyga neapmokestinti PVM. Naudodamasi VIES sistema šią informaciją gali gauti prekes įsigyjantis asmens valstybės narės mokesčių institucijos, kurios tokiu būdu sužino apie prekių, kurios paprastai turėtų būti apmokestinamos kaip įsigijimas Bendrijos viduje, atvežimą į jos teritoriją. Prekes įsigyjantis asmuo šį įsigijimą Bendrijos viduje turi deklaruoti savo PVM deklaracijoje, o mokesčių institucijos gali atlikti šios deklaracijos kryžminę patikrą pagal VIES sistemos duomenis. Todėl, panaikinus fiskalines sienas ir atsisakius susijusių muitinės dokumentų, VIES sąrašas tapo vienu svarbiausių PVM sistemos elementų.

Neturėdamos galimybės gauti teisingos informacijos iš VIES sistemos, valstybių narių mokesčių institucijos nebūtų tinkamai informuojamos apie neapmokestintų prekių atvežimą į jų teritoriją ir turėtų kliautis tik savo apmokestinamųjų asmenų deklaracijomis. Tačiau, jei tam tikro tiekimo atveju sąrašas neužpildomas, gali būti skiriamos baudos, tačiau negali būti atsisakyta neapmokestinti.

Todėl naujoje 138 straipsnio 1 dalyje siūlomi su minėtais dviem aspektais susiję pakeitimai. Pirma, pagal dabartines nuostatas šiuo metu kaip esminė neapmokestinimo PVM sąlyga nurodoma, jog prekes įsigyjantis asmuo yra apmokestinamasis asmuo ar neapmokestinamasis juridinis asmuo, veikiantis kaip toks, – atlikus pakeitimą būtų nustatyta, kad prekes įsigyjantis asmuo turi būti įregistruotas PVM mokėtoju kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje pradėdamas prekių siuntimas arba gabenimas. Prieš neapmokestindamas PVM, tiekėjas, kaip ir dabar, turės patikrinti prekes įsigyjančio asmens statusą VIES sistemoje. Šiuo požiūriu tiekėjui nėra jokio praktinio skirtumo, tačiau pasekmės gali skirtis, nes tai, jog prekes įsigyjantis asmuo neįregistruotas PVM mokėtoju, gali lemti, kad dėl to bus atsisakyta neapmokestinti PVM. Antra, esmine sąlyga tampa ir teisingas VIES sąrašo užpildymas, nes mokesčių administratorius gali atmesti prašymą neapmokestinti PVM, jei minėtos sąlygos nesilaikoma.

³⁸ 2012 m. rugsėjo 6 d. Sprendimas *Mecsek-Gabona*, C-273/11, EU:C:2012:547; 2012 m. rugsėjo 27 d. Sprendimas *VSTR*, C-587/10, ECLI:EU:C:2012:592; 2016 m. spalio 20 d. Sprendimas *Plöckl*, C-24/15, ECLI:EU:C:2016:791 ir 2017 m. vasario 9 d. Sprendimas *Euro-Tyre*, C-21/16, ECLI:EU:C:2017:106.

Grandininiai sandoriai: 138a straipsnis (naujas)

Grandininiai sandoriai, patenkantys į šio pasiūlymo taikymo sritį, turi būti suprantami kaip vienas po kito einantis tokių pačių prekių tiekimas, kuris tarp dviejų valstybių narių sudaro vieną gabenimą Bendrijos viduje. Šiuo atveju, remiantis Teisingumo Teismo praktika³⁹, gabenimą reikia priskirti vienam tiekimui grandinėje, kad būtų galima nustatyti, kurio tiekimo Bendrijos viduje reikėtų neapmokestinoti PVM pagal PVM direktyvos 138 straipsnį. Šioje nuostatoje kaip neapmokestinimo PVM sąlyga nustatyta, kad prekes „pardavėjas ar prekes įsigyjantis asmuo išsiunčia ar išgabena [...] arba kai tai atliekama pardavėjo ar prekes įsigyjančio asmens vardu“ iš vienos valstybės narės į kitą. Atsižvelgdamos į tai, valstybės narės paprašė patobulinti teisės aktus, kad veiklos vykdytojams būtų daugiau teisinio tikrumo nustatant, su kuriuo tiekimu sandorių grandinėje turi būti siejamas gabenimas Bendrijos viduje (t. y. nustatant tą tiekimą grandinėje, kuris pagal 138 straipsnio nuostatas bus neapmokestinamas PVM, jei įvykdytos visos kitos tokio neapmokestinimo sąlygos).

Jeigu gabenimą atliko vienas iš grandinėje esančių tarpinių tiekėjų arba tai atlikta jo vardu, siūloma nustatyti taisykles, remiantis kuriomis gabenimas bus priskiriamas: i) tiekimui tam tarpiniam tiekėjui, jei pastarasis yra įregistruotas PVM mokėtoju kitoje valstybėje narėje nei ta, į kurią tiekiamos prekės, ir jei jis savo tiekėjui pranešė prekių atvežimo valstybės narės pavadinimą; ii) tiekimui, kurį tarpinis tiekėjas atliko tolesniam grandinėje esančiam veiklos dalyviui, jei neįvykdyta kuri nors iš i punkte nurodytų sąlygų. Šios taisyklės ir jomis užtikrinamas teisinis tikrumas galioja tik tuo atveju, kai ir tarpinis tiekėjas, ir apmokestinamasis asmuo, kuris tam tiekėjui patiekė prekes, yra patvirtinti apmokestinamieji asmenys. Tokio pobūdžio taisyklės nebūtinos, kai gabenimas atliktas pirmojo grandinėje esančio tiekėjo vardu (tuomet gabenimą galima priskirti tik pirmajam tiekimui) arba grandinėje esančio paskutiniojo apmokestinamojo asmens vardu (tuomet gabenimą galima priskirti tik tam apmokestinamajam asmeniui atliktam tiekimui).

Neatmetama galimybė, kad, jei tokia sandoryje dalyvauja nepatvirtintas apmokestinamasis asmuo, gabenimas galėtų būti priskiriamas tam pačiam tiekimui. Tačiau tokiu atveju 138a straipsnyje nustatytos teisinės taisyklės nebus taikomos ir susijęs apmokestinamasis asmuo, kaip ir remiantis dabartinėmis sąlygomis, turės įrodyti, kad gabenimas ir neapmokestinimas PVM yra susiję su tuo konkrečiu tiekimu.

Sąjungos vidaus prekybai skirta galutinė sistema: 402 straipsnis (iš dalies pakeistas) ir 403 bei 404 straipsniai (išbraukti)

Nustatomi Sąjungos vidaus prekybai skirtos galutinės sistemos pagrindiniai principai ir apibūdinama naujosios sistemos veikimo esmė. Ši konkreči sistema pasirinkta remiantis poveikio vertinimu, kuris pridedamas prie šio pasiūlymo.

Kaip jau paaiškinta 1 punkte, būsimame pasiūlyme, kuris bus pateiktas 2018 m., bus plačiau išdėstytos išsamios techninės nuostatos, susijusios su faktiniu tų pagrindinių principų įgyvendinimu. Būsimame pasiūlyme bus nuodugniai peržiūrėta visa PVM direktyva ir pakeisti arba išbraukti dabartiniai pereinamojo laikotarpio straipsniai. Siekiant užtikrinti tinkamą sistemos veikimą, reikės kitų pakeitimų, susijusių su administracinio bendradarbiavimo taisyklėmis ir esminiais IT patobulinimais.

³⁹ 2006 m. balandžio 6 d. Sprendimas *Emag Handel*, C-245/04, ECLI:EU:C:2006:232.

Siūlomame direktyvos 402 straipsnyje šiuo metu nustatyta, kad ES vidaus prekybai skirta galutinė PVM sistema bus grindžiama apmokestinimo prekių tiekimo ir paslaugų teikimo paskirties valstybėje narėje principu. Atsižvelgiant į tai, pirmiau minėtose išsamiose techninėse nuostatose bus įtvirtinta nauja su prekėmis susijusi koncepcija – tiekimas Sąjungos viduje. Šiuo nauju vieninteliu apmokestinamuoju momentu grindžiama sistema turėtų pakeisti esamą sistemą, pagal kurią tiekimas prekių išvežimo valstybėje narėje yra neapmokestinamas, o paskirties valstybėje narėje kaip antras ir atskiras apmokestinamasis momentas yra apmokestinamas įsigijimas Bendrijos viduje. Remiantis šia nauja koncepcija, tiekimo vieta bus prekių atvežimo valstybėje narėje.

Be to, prievolė sumokėti PVM už šį tiekimą Sąjungos viduje teks tiekėjui, nebent prekes įsigyjantis asmuo būtų patvirtintas apmokestinamasis asmuo – tokiu atveju patvirtintas apmokestinamasis asmuo PVM apskaičiuos savo PVM deklaracijoje. Jei asmuo, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM, nėra įsisteigęs valstybėje narėje, kurioje reikia sumokėti mokesťį, savo deklaravimo ir mokesčio mokėjimo prievolės jis galės atlikti naudodamasis vadinamąja vieno langelio sistema. Be to, naudojantis šia sistema bus galima atskaityti pirkimo PVM.

Nors šiuo etapu tai dar nėra aiškiai nustatyta, sistema vėliau galėtų ar turėtų būti grindžiama sumuojamosios ataskaitos (vadinamojo VIES sąrašo) atsisakymu, tiekėjo valstybėje narėje galiojančių bendrų sąskaitos faktūros išrašymo taisyklių taikymu ir tam tikrų taisyklių, susijusių su sąskaitos faktūros išrašymu (pvz., sąskaitos faktūros išrašymo momentu), prekių tiekimo Sąjungos viduje apmokestinamuoju momentu ir prievolės už tą tiekimą apskaičiuoti PVM, suderinimu.

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA**kuria dėl tam tikrų pridėtinės vertės mokesčio sistemos taisyklių suderinimo ir supaprastinimo iš dalies keičiama Direktyva 2006/112/EB ir nustatoma valstybių narių tarpusavio prekybos apmokestinimo galutinė sistema**

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 113 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę¹,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę²,

laikydamosi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) 1967 m., Tarybai priėmus pridėtinės vertės mokesčio bendrą sistemą Tarybos direktyvomis 67/227/EEB³ ir 67/228/EEB⁴, buvo įsipareigota sukurti galutinę PVM sistemą, kuri Europos bendrijoje veiktų taip pat, kaip ir bet kurioje atskiroje valstybėje narėje. Kadangi 1992 m. pabaigoje panaikinus fiskalines sienas tarp valstybių narių dar nebuvo politinių ir techninių sąlygų tokiai sistemai įgyvendinti, buvo priimtos pereinamojo laikotarpio PVM procedūros. Šiuo metu galiojančioje Tarybos direktyvoje 2006/112/EB⁵ numatyta, kad šios pereinamojo laikotarpio taisyklės turi būti pakeistos galutinėmis procedūromis;
- (2) PVM veiksmų plane⁶ Komisija paskelbė ketinimą pateikti pasiūlymą, kuriame būtų nustatyti galutinės PVM sistemos, skirtos tarp valstybių narių vykdomai įmonių tarpvalstybinei prekybai, kuri būtų grindžiama tarpvalstybinio prekių tiekimo apmokestinimo paskirties valstybėje narėje principu;
- (3) tuo tikslu dabartinę sistemą, grindžiamą neapmokestinamu tiekimu prekių išvežimo valstybėje narėje ir paskirties valstybėje narėje apmokestinamu įsigijimu Bendrijos

¹ OL C , , p. .

² OL C , , p. .

³ 1967 m. balandžio 11 d. Pirmoji Tarybos direktyva 67/227/EEB dėl valstybių narių teisės aktų, reglamentuojančių apyvartos mokesčius, suderinimo (OL 71, 1967 4 14, p. 1301).

⁴ 1967 m. balandžio 11 d. Antroji Tarybos direktyva 67/228/EEB dėl valstybių narių teisės aktų, susijusių su apyvartos mokesčiais ir pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos taikymo struktūra bei procedūromis, derinimo (OL 71, 1967 4 14, p. 1303).

⁵ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006 12 11, p. 1).

⁶ Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui dėl PVM veiksmų plano „Bendros ES PVM erdvės kūrimas. Laikas spręsti“ (COM(2016) 148 *final*, 2016 m. balandžio 7 d.).

viduje, reikėtų pakeisti tokia sistema, pagal kurią paskirties valstybėje narėje būtų apmokestinamas vienintelis tiekimas pagal toje valstybėje narėje galiojančius PVM tarifus. Paprastai PVM taikys tiekėjas, kuris bet kurioje valstybėje narėje galiojančius PVM tarifus galės pasitikrinti interneto svetainėje. Tačiau jei prekes įsigyjantis asmuo yra patvirtintas apmokestinamasis asmuo (valstybės narės pripažintas patikimas mokesčių mokėtojas), bus taikomas atvirkštinio apmokestinimo mechanizmas ir vykdant tiekimą Sąjungos viduje prievolė sumokėti PVM tektų patvirtintam apmokestinamajam asmeniui. Be to, galutinė PVM sistema bus grindžiama ir bendros registravimo sistemos (vieno langelio sistemos), kuri įmonėms leis sumokėti ir atskaityti mokėtiną PVM, koncepcija;

- (4) šie principai turėtų būti nustatyti direktyvoje ir pakeisti dabartinę koncepciją, pagal kurią galutinės procedūros grindžiamos apmokestinimu kilmės valstybėje narėje;
- (5) 2016 m. lapkričio 8 d. išvadose⁷ Taryba paragino Komisiją atlikti tam tikrų Sąjungos PVM taisyklių dėl tarpvalstybinių sandorių patobulinimų, susijusių su PVM mokėtojo kodo svarba neapmokestinant PVM tiekimo Bendrijos viduje, atsargų atšaukimu, grandininiais sandoriais ir gabenimo įrodymais, būtiniais siekiant neapmokestinti PVM Bendrijos vidaus sandorių;
- (6) atsižvelgiant į šį prašymą ir į tai, kad Sąjungos vidaus prekybai skirtai galutinei PVM sistemai įgyvendinti prireiks keletu metų, tikslinga nustatyti tas konkrečias priemones, kuriomis siekiama įmonių labai suderinti ir supaprastinti tam tikras procedūras;
- (7) nustatyti patikimo apmokestinamojo asmens statusą būtina siekiant veiksmingai taikyti tarpvalstybiniais sandoriams galiojančių Sąjungos PVM taisyklių patobulinimus, taip pat palaipsniui pereiti prie galutinės Sąjungos vidaus prekybai skirtos sistemos;
- (8) pagal dabartinę sistemą patikimi ir ne tokie patikimi apmokestinamieji asmenys taikytinų PVM taisyklių atžvilgiu nėra išskiriami. Remiantis tam tikrais objektyviais kriterijais suteikiamas patvirtinto apmokestinamojo asmens statusas turėtų padėti nustatyti tuos patikimus apmokestinamuosius asmenis. Dėl šio statuso jie galėtų naudotis tam tikrų taisyklių, kurias taikant kyla sukčiavimo pavojus ir kurios netaikomos kitiems apmokestinamiesiems asmenims, teikiama privalumais;
- (9) patvirtinto apmokestinamojo asmens statusas turėtų būti suteikiamas remiantis Sąjungos lygmeniu suderintais kriterijais, todėl vienos valstybės narės suteiktas statusas turėtų galioti visoje Sąjungoje;
- (10) tam tikriems apmokestinamiesiems asmenims, kuriems taikomos specialios schemos, pagal kurias jie atleidžiami nuo bendrų PVM taisyklių laikymosi, arba kurie ekonominę veiklą vykdo tik retkarčiais, patvirtinto apmokestinamojo statusas, susijęs su tomis specialiomis schemomis arba retkarčiais vykdoma veikla, neturėtų būti suteikiamas. Kitaip nebūtų užtikrinamas sklandus siūlomų pakeitimų įgyvendinimas;
- (11) atsargų atšaukimas yra padėtis, kai prekių gabenimo į kitą valstybę narę metu tiekėjas jau žino prekes įsigyjančio asmens, kuriam prekės bus pateiktos vėliau, prekes atvežus į paskirties valstybę narę, tapatybę. Tokia padėtis šiuo metu laikoma tiekimu (prekių išvežimo valstybėje narėje) ir įsigijimu Bendrijos viduje (prekių atvežimo valstybėje narėje), po kurių atvežimo valstybėje narėje atliekamas tiekimas šalies viduje; taip pat reikalaujama, kad tiekėjas toje valstybėje narėje būtų įregistruotas PVM mokėtoju.

⁷ 2016 m. lapkričio 8 d. Tarybos išvados dėl galiojančių ES PVM taisyklių dėl tarpvalstybinių sandorių tobulinimo (2016 m. lapkričio 8 d., Nr. 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023).

Siekiant to išvengti, tam tikromis sąlygomis turėtų būti laikoma, kad, kai tokie sandoriai vyksta tarp dviejų patvirtintų apmokestinamųjų asmenų, pagal šiuos sandorius yra atliekamas vienas neapmokestinamas tiekimas prekių išvežimo valstybėje narėje ir vienas įsigijimas Bendrijos viduje prekių atvežimo valstybėje narėje;

- (12) kiek tai susiję su PVM mokėtojo kodo nurodymo reikšme siekiant neapmokestinti PVM prekių tiekimo vykdant Bendrijos vidaus prekybą, siūloma, kad, kartu su sąlyga, kad prekės turi būti gabenamos už tiekimo valstybės narės ribų, esmine neapmokestinimo PVM sąlyga, o ne formaliu reikalavimu, būtų laikomas prekes įsigyjančio asmens PVM mokėtojo kodo, kurį jam suteikė kita valstybė narė nei ta, kurioje prasideda prekių gabenimas, įtraukimas į PVM informacijos ir mainų sistemą (VIES) ir nuorodos į tą kodą pateikimas tiekėjo teikiamoje sumuojamojoje ataskaitoje. VIES sąrašas būtinas, kad atvežimo valstybė narė būtų informuota apie prekių atvežimą ar buvimą jos teritorijoje, todėl jis yra viena pagrindinių kovos su sukčiavimu Sąjungoje priemonių;
- (13) grandininiai sandoriai reiškia vienas po kito einantį prekių tiekimą, kuris sudaro vieną gabenimą Bendrijos viduje. Prekių judėjimas Bendrijos viduje turėtų būti priskiriamas tik vienam iš tų tiekimų ir tik tas tiekimas turėtų būti neapmokestinamas PVM kaip tiekimas Bendrijos viduje. Kiti grandinėje vykdomi tiekimai turėtų būti apmokestinami ir tuo tikslu gali būti reikalaujama, kad tiekėjas būtų įregistruotas PVM mokėtoju tiekimo valstybėje narėje. Siekiant, kad valstybės narės netaikytų skirtingų metodų, dėl kurių gali kilti dvigubo apmokestinimo arba neapmokestinimo pavojus, taip pat siekiant veiklos vykdytojams suteikti daugiau teisinio tikrumo, reikėtų nustatyti bendrą taisyklę, kad, jei įvykdytos tam tikros sąlygos, prekių gabenimas turėtų būti priskiriamas vienam tiekimui sandorių grandinėje;
- (14) kadangi šios direktyvos tikslų – geresnio PVM procedūrų veikimo vykdant įmonių tarpvalstybinę prekybą ir galutinės PVM sistemos principų nustatymo – valstybės narės negali deramai pasiekti ir todėl tų tikslų geriau siekti Sąjungos lygiu, Sąjunga gali patvirtinti priemones pagal Europos Sąjungos Sutarties 5 straipsnyje nustatytą subsidiarumo principą. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (15) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. Bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų⁸ valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo priemonės pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (16) todėl Direktyva 2006/112/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 2006/112/EB iš dalies keičiama taip:

1) Įterpiamas 13a straipsnis:

⁸ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

„13a straipsnis

1. Apmokestinamasis asmuo, kurio verslo vieta arba nuolatinis padalinys yra Bendrijoje, arba, nesant verslo vietos ir nuolatinio padalinio, kuris turi Bendrijoje nuolatinę gyvenamąją vietą arba paprastai gyvena Bendrijoje ir kuris, vykdydamas savo ekonominę veiklą, vykdo arba ketina vykdyti 17a, 20 ir 21 straipsniuose nurodytus sandorius arba sandorius, vykdomus laikantis 138 straipsnyje nurodytų sąlygų, gali kreiptis į mokesčių institucijas dėl patvirtino apmokestinamojo asmens statuso įgijimo.

Mokesčių institucijos pareiškėjui tą statusą suteikia, jei tenkinami 2 dalyje išdėstyti kriterijai, nebent toks patvirtinimas pareiškėjui negali būti suteikiamas remiantis 3 dalyje išdėstytais sąlygomis.

Jei pareiškėjas yra apmokestinamasis asmuo, kuriam buvo suteiktas įgaliotojo ekonominės veiklos vykdytojo statusas muitinėms reikmėms, laikoma, kad 2 dalyje išvardyti kriterijai yra patenkinti.

2. Patvirtinto apmokestinamojo asmens statusas suteikiamas, jei tenkinami visi toliau išvardyti kriterijai:

- (a) nepadaryta sunkių arba kartotinių mokesčių taisyklių ir muitų teisės aktų pažeidimų, taip pat nėra duomenų apie sunkius nusikaltimus, susijusius su pareiškėjo ekonomine veikla;
- (b) pareiškėjas įrodo, kad užtikrina aukštą savo veiklos ir prekių srautų valdymo lygį taikydamas prekybos ir, atitinkamai atvejais, transporto registrų tvarkymo sistemą, kuri suteikia galimybę atlikti tinkamus mokesčius patikrinimus, arba pasitelkdamas patikimą ar patvirtintą vidaus audito seką;
- (c) pateikiamas įrodymas apie pareiškėjo finansinį mokumą, kuris laikomas įrodytu, jei pareiškėjo finansinė būklė, deramai atsižvelgus į atitinkamos verslo veiklos rūšies ypatumus, yra gera, t. y. jis gali vykdyti savo įsipareigojimus, arba jei pateikiamos draudimo arba kitų finansinių institucijų ar kitų ekonominiu požiūriu patikimų trečiųjų šalių suteiktos garantijos.

3. Patvirtinto apmokestinamojo asmens statusas negali būti suteikiamas toliau išvardytiems apmokestinamiesiems asmenims:

- (a) apmokestinamiesiems asmenims, kuriems taikoma ūkininkams skirta bendra vienodo tarifo schema;
- (b) apmokestinamiesiems asmenims, kuriems taikomas 282–292 straipsniuose numatytas smulkaus verslo įmonių atleidimas nuo PVM;
- (c) apmokestinamiesiems asmenims, tiekiantiems tik tas prekes ar teikiantiems tik tas paslaugas, kurioms PVM atskaita negalima;
- (d) apmokestinamiesiems asmenims, retkarčiais tiekiantiems naujas transporto priemones, kaip nurodyta 9 straipsnio 2 dalyje, arba retkarčiais vykdančioms veiklą, kaip nurodyta 12 straipsnyje.

Tačiau a–d punktuose minėtiems apmokestinamiesiems asmenims patvirtinto apmokestinamojo asmens statusas gali būti suteikiamas atsižvelgiant į kitą jų vykdomą ekonominę veiklą.

4. Apmokestinamasis asmuo, prašantis suteikti patvirtinto apmokestinamojo asmens statusą, mokesčių institucijoms pateikia visą jų prašomą informaciją, kad jos galėtų priimti sprendimą.

Siekiant suteikti tokį mokesčių statusą, mokesčių institucijos yra:

- (a) valstybės narės, kurioje pareiškėjas yra įsteigęs savo verslą, mokesčių institucijos;
 - (b) jei apmokestinamasis asmuo savo verslą yra įsteigęs ne Bendrijoje, tačiau joje turi vieną ar daugiau nuolatinių padalinių – valstybės narės, kurioje yra nuolatinis pareiškėjo padalinys, kuriame mokesčių tikslais laikomos arba prieinamos pagrindinės jo sąskaitos Bendrijoje, mokesčių institucijos;
 - (c) jei pareiškėjas neturi nei verslo vietos, nei nuolatinio padalinio – valstybės narės, kurioje yra jo nuolatinė gyvenamoji vieta arba kur jis paprastai gyvena, mokesčių institucijos.
5. Jeigu paraiška atmetama, mokesčių institucijos pareiškėjui kartu su sprendimu praneša atmetimo priežastis. Valstybės narės užtikrina, kad pareiškėjui būtų suteikta teisė apskųsti bet kokį sprendimą atmesti paraišką.
6. Apmokestinamasis asmuo, kuriam suteiktas patvirtinto apmokestinamojo asmens statusas, mokesčių institucijoms nedelsdamas praneša visus po sprendimo priėmimo atsiradusius veiksnius, kurie gali turėti įtakos arba poveikio tolesniam to statuso galiojimui. Jei 2 dalyje išdėstyti kriterijai nebetenkinami, mokesčių institucijos mokesčių statusą panaikina.
7. Vienoje valstybėje narėje suteiktą patvirtinto apmokestinamojo asmens statusą pripažįsta visų valstybių narių mokesčių institucijos.“.

2) Įterpiamas 17a straipsnis:

„17a straipsnis

1. Jei prekes, sudarančias patvirtinto apmokestinamojo asmens veiklai skirtą turto dalį, šis asmuo perveža į kitą valstybę narę pagal atsargų atšaukimo procedūras, šis pervežimas nelaikomas prekių tiekimu už atlygį.

2. Taikant šį straipsnį, laikoma, kad atsargų atšaukimo procedūros vykdomos, kai tenkinamos toliau išvardytos sąlygos:

- (a) patvirtintas apmokestinamasis asmuo arba trečioji šalis jo vardu siunčia arba gabena prekes į kitą valstybę narę, siekdamas jas ten vėliau, po atvežimo, pateikti kitam patvirtintam apmokestinamajam asmeniui;
- (b) prekes siunčiantis arba gabenantis patvirtintas apmokestinamasis asmuo nėra įsteigęs valstybėje narėje, į kurią prekės siunčiamos arba gabenamos;
- (c) patvirtintas apmokestinamasis asmuo, kuriam tiekiamos prekės, yra įregistruotas PVM mokėtoju valstybėje narėje, į kurią siunčiamos arba gabenamos prekės, o jo tapatybė ir PVM mokėtojo kodas, kurį jam priskyrė ta valstybė narė, yra žinomi b punkte nurodytam patvirtintam apmokestinamajam asmeniui tuo momentu, kai prasideda siuntimas arba gabenimas;
- (d) prekes siunčiantis arba gabenantis patvirtintas apmokestinamasis asmuo siuntimą arba gabenimą užregistravo 243 straipsnio 3 dalyje numatyta registre, o prekes įsigyjantį patvirtinto apmokestinamojo asmens tapatybę ir

valstybės narės, į kurią siunčiamos arba gabenamos prekės, jam suteiktą PVM mokėtojo kodą nurodė sumuojamojoje ataskaitoje, kaip nurodyta 262 straipsnyje.

3. Kai 2 dalyje nustatytos sąlygos tenkinamos, perduodant tos dalies c punkte nurodytam patvirtintam apmokestinamajam asmeniui teisę disponuoti prekėmis, taikomos toliau išvardytos taisyklės:

- (a) laikoma, kad patvirtintas apmokestinamasis asmuo, kuris siunčia arba gabena prekes arba kurio vardu tai atlieka trečioji šalis, valstybėje narėje, iš kurios prekės išsiųstos arba išgabentos, atlieka prekių tiekimą, neapmokestinamą PVM pagal 138 straipsnio 1 dalį;
- (b) laikoma, kad patvirtintas apmokestinamasis asmuo, kuriam tos prekės tiekiamos valstybėje narėje, į kurią prekės buvo išsiųstos arba išgabentos, atlieka įsigijimą Bendrijos viduje.“.

3) 138 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės neapmokestina prekių tiekimo, kai tas prekes pardavėjas ar prekes įsigyjantis asmuo išsiunčia ar išgabena į paskirties vietą, esančią Bendrijoje, bet ne jos atitinkamoje teritorijoje, arba kai tai atliekama pardavėjo ar prekes įsigyjančio asmens vardu, jei tenkinamos toliau išvardytos sąlygos:

- (a) prekės tiekiamos kitam apmokestinamajam asmeniui ar neapmokestinamajam juridiniam asmeniui, veikiančiam kaip toks, į kitą valstybę narę nei ta, kurioje pradėtas prekių siuntimas ar gabenimas;
- (b) apmokestinamasis asmuo arba neapmokestinamasis juridinis asmuo, kuriam patiektos prekės, yra įregistruotas PVM mokėtoju kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje pradėdamas prekių siuntimas ar gabenimas;
- (c) sumuojamojoje ataskaitoje, kurią tiekėjas teikia pagal 262 straipsnį, daroma nuoroda į asmenį, įsigyjantį prekes.“.

4) Įterpiamas 138a straipsnis:

„138a straipsnis

1. Siekiant taikyti 138 straipsnyje nurodytą neapmokestinimą PVM esant grandinio sandorio padėčiai, gabenimas Bendrijos viduje priskiriamas tiekimui, kurį tarpinis veiklos vykdytojas atliko tiekėjui, jei įvykdytos toliau išvardytos sąlygos:

- (a) tarpinis veiklos vykdytojas tiekėjui praneša prekių atvežimo valstybės narės pavadinimą;
- (b) tarpinis veiklos vykdytojas yra įregistruotas PVM mokėtoju kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje pradėdamas prekių siuntimas ar gabenimas.

2. Jei nesilaikoma kurios nors iš 1 dalyje nustatytų sąlygų, esant grandinio sandorio padėčiai gabenimas Bendrijos viduje priskiriamas tiekimui, kurį tarpinis veiklos vykdytojas atliko prekes įsigyjančiam asmeniui.

3. Šiame straipsnyje vartojamų terminų apibrėžtys:

- (a) grandinio sandorio padėtis – tai padėtis, kai tų pačių prekių vienas po kito einantis tiekimas, kurį vykdo apmokestinamieji asmenys, sudaro vieną gabenimą Bendrijos viduje, o tarpinis veiklos vykdytojas ir tiekėjas yra patvirtinti apmokestinamieji asmenys;

- (b) tarpinis veiklos vykdytojas – grandinėje esantis tiekėjas (išskyrus pirmąjį tiekėją), kuris siunčia arba gabena prekes arba kurio vardu tai atlieka trečioji šalis;
- (c) tiekėjas – grandinėje esantis apmokestinamasis asmuo, kuris tiekia prekes tarpiniam veiklos vykdytojui;
- (d) prekes įsigyjantis asmuo – apmokestinamasis asmuo, kuriam tarpinis veiklos vykdytojas grandinėje tiekia prekes.“.

5) 243 straipsnis papildomas 3 dalimi:

„3. Kiekvienas patvirtintas apmokestinamasis asmuo, kuris perkelia prekes pagal 17a straipsnyje nurodytas atsargų atšaukimo procedūras, registruoja:

- (a) į kitą valstybę narę išsiųstas ar išgabentas prekes ir adresą, kuriuo jos toje valstybėje narėje laikomos;
- (b) prekes, patiektas vėliau, jas atvežus į a punkte nurodytą valstybę narę.

Kiekvienas patvirtintas apmokestinamasis asmuo, kuriam prekės tiekiamos pagal 17a straipsnyje nurodytas atsargų atšaukimo procedūras, tas prekes registruoja.“.

6) 262 straipsnis pakeičiamas taip:

„262 straipsnis

1. Kiekvienas PVM mokėtoju įregistruotas apmokestinamasis asmuo pateikia sumuojamąją ataskaitą, kurioje nurodo:

- (a) PVM mokėtojais įregistruotus prekes įsigyjančius asmenis, kuriems jis tiekė prekes 138 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies c punkte nurodytomis sąlygomis;
- (b) PVM mokėtojais įregistruotus asmenis, kuriems jis tiekė Bendrijos viduje įsigytas prekes, kaip nurodyta 42 straipsnyje;
- (c) apmokestinamuosius asmenis ir neapmokestinamuosius juridinius asmenis, įregistruotus PVM mokėtojais, kuriems jis teikė paslaugas, išskyrus PVM neapmokestinamas paslaugas valstybėje narėje, kurioje sandoris yra apmokestinamas, ir už kurias paslaugos gavėjas privalo sumokėti mokestį pagal 196 straipsnį.

2. Be 1 dalyje nurodytos informacijos, kiekvienas patvirtintas apmokestinamasis asmuo nurodo patvirtintus apmokestinamuosius asmenis, kuriems prekės yra skirtos ir kuriems jos išsiųstos arba išgabentos pagal atsargų atšaukimo procedūras remiantis 17a straipsnyje išdėstytomis sąlygomis.“.

7) XV antraštinės dalies 1 skyriaus antraštė pakeičiama taip:

„Valstybių narių tarpusavio prekybos apmokestinimo galutinės procedūros“

8) 402 straipsnis pakeičiamas taip:

„402 straipsnis

Šioje direktyvoje numatytos valstybių narių tarpusavio prekybos apmokestinimo procedūros yra pereinamojo laikotarpio procedūros ir turėtų būti pakeistos galutinėmis procedūromis, grindžiamomis apmokestinimo prekių tiekimo ar paslaugų teikimo paskirties valstybėje narėje principu, principu, kad prievolė mokėti PVM tenka tiekėjui arba prekes įsigyjančiam asmeniui, jeigu jis yra patvirtintas

apmokestinamasis asmuo, taip pat bendra mokesčio deklaravimo, mokėjimo ir atskaitymo registravimo sistema.“.

9) 403 ir 404 straipsniai išbraukiami.

2 straipsnis

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2018 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2019 m. sausio 1 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

*Tarybos vardu
Pirmininkas*